

Vedrina kao pomoć u prevladavanju

*“Veselo je srce izvrstan lijek, a neveseo duh suši kosti.”
—Mudre izreke 17: 22*

RJEČNIK OPISUJE vedrinu kao “stanje vrhunskog blagostanja i dobrog raspoloženja, blaženstva, veselja, sreće i radosti”. Vedrina utjelovljuje stav uma koji bi trebao pratiti pravog kršćanina bez obzira na okolnosti. Sveto pismo čak podupire vezu između vedrine i zdravlja: “Bistar pogled razveseli srce i radosna vijest oživi kosti.”—Mudre izreke 15: 30, *Nova međunarodna čitateljska verzija*

Postoji opća suglasnost među medicinskom zajednicom da veselje ima blagotvoran učinak na fizičko i emocionalno blagostanje ljudske vrste. Jedan primjer takvog razmišljanja odnosi se na srce, koje krvlju opskrbljuje sve dijelove tijela. Ako srce nije zdravo, tada tijelo može patiti od raznih bolesti i bolova zbog nepravilne opskrbe krvlju. Mnogi tako pogođeni ljudi pokušavaju regulirati svoju prehranu i uvesti režim vježbanja kako bi poboljšali svoju cirkulaciju. Međutim, oni sami po sebi često nisu dovoljni da bi značajno utjecali na bolesno stanje. Pretpostavlja se da je glavni uzrok srčanih problema stres i popratni opći nedostatak vedrine.

OSOBNOST SVJEDOČANSTVO

Kada je Norman Cousins, poznatom bivšem piscu i uredniku tjednika Saturday Review of Literature, dijagnosticirana srčana bolest, zaključio je da bi, ako stres pogoršava bolest, smijeh možda ublažio njegove česte bolove. Iako mu je rečeno da mu je preostalo još malo života, odlučio je uzeti liječenje u svoje ruke. Uzimao je velike doze vitamina C i gledao stare komedije.

Kasnije je napisao: “Došao sam do radosnog otkrića da deset minuta iskrenog smijeha iz trbuha ima anestetički učinak i daje mi najmanje dva sata bezbolnog sna. Kad bi učinak smijeha na bol nestao, ponovno bismo uključili filmski projektor i nerijetko bi to dovelo do novog razdoblja bez boli.” Njegova knjiga, Anatomija bolesti kako je doživljava pacijent, postala je bestseller. Također je potaknuo istraživanje veze između smijeha i liječenja unutar medicinske zajednice.

ZNANSTVENI DOKAZI

Kada se netko smije, tijelom teče krv obogaćena kisikom i poboljšava jakost i kvalitetu krvi. Oni koji pate od neke bolesti često mogu poboljšati svoje stanje razvijanjem vedrog stava. Oni koji nisu tako pogođeni mogu si pomoći u sprječavanju bolesti tako što će u svoje živote unijeti vanjske izvore veselja, ako po prirodi nisu veseli. Moć pozitivne sugestije također se zagovara kao pomoć dobrom zdravlju i učinkovitom roditeljstvu.

Razmotrite ove pronicljive komentare iz pera poznatog biblijskog pisca. “Ako umjesto sunca pada kiša i oblačno je, tmurno razmišljati o danu samo će pogoršati situaciju i sugerirati drugima tmurne misli. Kišni dani imaju svoje blagoslove za nas kao i za druge, a naš um bi ih trebao brzo primijetiti i prenijeti ih sugestijama svojim prijateljima. Majka bi trebala preduhitriti djetetovo

razočaranje skrećući mu pozornost na prekrasnu kišu koju je Bog dao da cvijeće, drveće i travu napoji i okupa kako bi ih osvježila, kako bi nam bili svijetli i veseli i davali više plodova; i da osigura za stoku i za nas vodu za piće i kupanje kako bi bili čisti i sretni, i hvalili ga i voljeli ga i služili mu.”

KRISTOV PRIMJER

S višeg stajališta, veselje ima izravan utjecaj na duhovno zdravlje predanih kršćana. Tijekom svog zemaljskog boravka Krist je bio oličenje vedrine usprkos iznimno teškim iskustvima koja je pretrpio dok je izvršavao svoje posvećene zavjete. Učitelj je započeo svoj žrtveni put nakon što se predstavio u krštenju ispunjenjem proročanstva: “Evo dolazim! U svitku knjige piše za mene: Milje mi je, Bože moj, vršit’ volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.”—Psalmi 40: 7, 8

Tajna Isusova uspjeha u prevladavanju nedaća bila je u tome što je radosno prihvatio Božju volju kao put koji treba slijediti, a u svakom pojedinom se pokazao vjernim. Ignorirao je porugu i sramotu koju su mu nanijeli pismoznanci i farizeji koji su mu se protivili. Vedrina ne postoji u praznini. Za to mora postojati osnova, a u Isusovom slučaju, kao što je prorekao psalmist, to je bilo zato što je imao Božji zakon, plan i svrhe u svom srcu. To mu je donijelo radost dok je izvršavao svoj udio da ih ispuni. Bio je poletan u vršenju službe koja bi bila ugodna Bogu, nedvojbeno se prisjećajući svog predljudskog stanja za koje nam je rečeno da je bilo svakodnevnih užitak njegova Oca.—Mudre izreke 8: 30

Kroz zajedništvo savršenog srca s Bogom dok je bio u tijelu, Isus je znao da se njegove molitve uvijek čuju. Kakvo li mu je to jamstvo dalo da je sve u redu! Kakva li je radost morala biti njegova spoznaja obećanog

visokog uzdizanja do božanske prirode kao nagrade za radosno i uspješno izvršavanje njegove misije otkupljenja ljudske obitelji. Dok je još bio u tijelu, rekao je: “Doista, kao što Otac ima život u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi.”—Ivan 5: 26).

BOŽANSKA PERSPEKTIVA

Povratak Krista, iskorijenjivanje grijeha, kao i patnje, i uspostava njegovog kraljevstva je Božji način za postizanje trajnog mira i sreće u cijelom svijetu. Dugotrajna vladavina grijeha i smrti spominje se u Psalmu 30: 5 kao razdoblje tame, uz objašnjenje da “večer donese suze, a jutro klicanje.” Prosvijetljeni, posvećeni kršćani cijene cilj Gospodinovog povratka kao uspostavljanja Mesijinog kraljevstva. Ipak, kraljevstvo čeka na vrijeme koje je Bog odredio, i ovo postaje istinski test njihove radosne izdržljivosti dok očekuju od Gospodina da im pomogne tijekom sadašnjeg razdoblja nevolja i kaosa. Osim toga, izgleda da ovaj test održavanja vedrog stava postaje vrlo osoban. Sljedbenik Učitelja, kako bi pokazao poslušnost u nevolji, podvrgnut je većim od običnih poteškoća uobičajenih za one koji nisu u zavjetnom odnosu s Nebeskim Ocem.

Mnogi su takvi sveci prikovani za krevete bolesti i boli tijekom razdoblja od nekoliko godina. Veliki je test njihove izdržljivosti strpljivog čekanja na Gospodina dok prolaze kroz takva teška iskustva. Naravno, uvijek je istina da Bog daje snagu za svaku nevolju, ali to ne znači da su takvi pojedinci nužno oslobođeni patnje. To jednostavno znači da im on pomaže da izdrže. (1.Korinćanima 10: 13, The Emphatic Diaglott) U skladu sa svojom vjerom, oni to mogu podnijeti i podnose, dok gledaju naprijed prema uspostavi kraljevstva. Tada će se ostvariti njihova vlastita nada u slavu, čast i besmrtnost, i na kraju na cijeloj zemlji više neće biti boli, patnje, smrti, kada te

prijašnje stvari nestanu.—Rimljanima 2: 7; Otkrivenje 21: 3-5

Ima i onih koji su pozvani brinuti se za bolesne i unesrećene. I ovo je težak test vedre izdržljivosti. Međutim, mnogi od Gospodnjih ljudi su izdržali ove testove, i to uspješno, jer je milost Gospodnja bila s njima. Težak je to ispit, iako ne tako težak kao što je slučaj s oboljelima. U pravilu, oni koji se brinu za bolesne ne prolaze isti stupanj tjelesne patnje. Ipak, oni koji imaju odgovornost brinuti se za drugu osobu često su pod velikim emocionalnim i mentalnim stresom. Bog nije nepravedan da zaboravi mnoge napore ljubavi ovih dragih, u tome što vjerno služe njegovim svetima, rado polažući svoje živote na ovaj način, kao što je pokazao da je njegova volja. —Hebrejima 6: 10

POSEBNE POVLASTICE POSVEĆENIH

Vjernici dobivaju toliko milosti od Boga da bi neuspjeh u održavanju stava vedrine čak i tijekom teških kušnji bio dokaz da živimo ispod svojih povlastica. Takvo stanje pokazalo bi se štetnim za naše duhovno zdravlje. Neke od ovih posebnih milosti uključuju opravdanje, duhovno rođenje, poznavanje Božjeg plana, sljedbeništvo, preobraženi um, molitveni pristup Bogu, oprost, mogućnosti služenja, zajedništvo i anđele čuvere. Ovi dokazi Očeve milosti i ljubavi trebali bi promicati vedrinu i održavati naše duhovno zdravlje. Razmotrimo ukratko svaki od ovih posebnih blagoslova našeg Nebeskog Oca.

Opravdanje nam omogućuje da imamo položaj pred Bogom kao sinovi u ovom trenutku ispred čovječanstva jer smo bili odjeveni haljinom Kristova spasenja. (Izaija 61: 10) “Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava! Tko će osuditi? Krist Isus umrije,

štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu—on se baš zauzima za nas!” (Rimljanima 8: 33, 34) Kako li je dragocjeno ushćenje koje proizlazi iz spoznaje da smo prihvaćeni u Ljubljenom.—Efežanima 1: 6

Duhovno rođenje je zalog ili predujam da ćemo, ako smo vjerni do smrti, primiti božansku prirodu i konačno biti u prisutnosti Boga s onu stranu vela. “A mi, mi ne primismo duha svijeta, nego Duha koji je od Boga da znamo čime nas je obdario Bog. ... Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati.” (1.Korinćanima 2: 12, 14) Kroz utjecaj Duha Svetoga, možemo cijeniti stvarnosti koje su u cijelosti skrivene od ljudske obitelji. To je zasigurno razlog za radost.—Rimljanima 8: 14-17

Poznavanje Božjeg plana uvjerava nas da smo sposobni vidjeti i shvatiti koje su čudesne stvari u pričuvi ne samo za Crkvu nego i za cijelo čovječanstvo. “Zašto im zboriš u prisposobama?” On im odgovori: ‘Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano. ... A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju. Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli.’” (Matej 13: 10, 11, 16, 17) Kada ovo razumijevanje usporedimo s osjećajem očaja koji obuzima one koji su zaslijepljeni protivnikom, koliko bismo samo trebali biti zahvalni.—Ivan 8: 32

Povlastica **sljedbeništva** u slijedenju Učiteljevih stopa i na kraju življenju i vladanju s njim kao svećenika i kraljeva nije bila ponuđena prije sadašnjeg Evandeoskog doba. Ova će ponuda uskoro zauvijek prestati. Koliko bismo trebali biti oduševljeni visokim pozivom i mogućnošću da budemo dio Malog stada.—Matej 16: 24; Luka 12: 32; 2.Timoteju 1: 9

Preobraženi um mijenja nas od služenja grijehu i

sebi do shvaćanja i vršenja volje Božje u našim životima. (Rimljanima 12: 2) Sa sve većim apetitom za Svetim pismom i primjenom njegovih načela, proizvodimo plod, narav našeg Gospodina Isusa. Također ga promatramo u našoj braći, obogaćujući tako naše kršćansko bivanje i kristalizirajući svoju narav. “Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.”—Galaćanima 5: 22, 23

Molitva, odnosno zajedništvo s Bogom, izvor je utjehe koja se ne može opisati. Doživljavamo kušnje i tuge, ali one su olakšane kad smo ojačani Božjim Duhom i njegovom providnosnom prevlašću, što rezultira unutarnjim osjećajem smirenosti. (Ivan 15: 7) U molitvi možemo umjesno tražiti snagu da nadvladamo sklonosti tijela. S tim u vezi, apostol Pavao nas podsjeća: “Jer iako živimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu. (Ta oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego božanski snažno za rušenje utvrda.) Obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se podiže protiv spoznanja Boga i zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu.” (2.Korinćanima 10: 3-5) Sotona je uvijek oprezan, lukav protivnik koji koristi naše tijelo za rat protiv Novog stvorenja. “Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima.”—Efežanima 6: 12

Izvjescnost Božjeg **oprosta** upućena nama uklanja obeshrabrenje koje bi nas inače učinilo potištenima, jer znamo da opetovano griješimo. “Jer padne li pravednik i sedam puta, on ustaje, a opaki propadaju u nesreći.” (Mudre izreke 24: 16) Blagoslov oprosta prilika je za trajnu zahvalnost za Očevu milost, koja pojačava naš osjećaj duhovnog blagostanja.—1. Iva-

nova 1: 9

Mogućnosti služenja u Gospodnjem vinogradu daju nam osjećaj ispunjenja. Mjera naše ljubavi prema Bogu može se mjeriti našom radošću u pomaganju, blagoslivljanju i tješnju drugih na razne načine. Zadovoljstvo koje postižemo pomažući našoj braći uz Očevo odobravanje naših postupaka još je jedan dokaz našeg duhovnog zdravlja. Nemaju svi Gospodinovi ljudi iste sposobnosti za služenje, ali svatko bi trebao biti vjeran u korištenju svih svojih talenata i privilegija. Neki koji žele biti Učiteljevi javni sluge možda ne prepoznaju veliku radost koju doživljavaju oni koji vjerno služe u sjeni, koje poznaje samo naš Nebeski Otac. Pavao je napisao: “Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem”, i također, “Ljubavlju služite jedni drugima.” (Rimljanima 12: 10; Galaćanima 5: 13) Služenje Gospodinu je često teško. Unatoč tome, trebamo biti strpljivi u nevolji, veselo se podvrgavajući svim nedaćama koje Gospodin, u svojoj ljubavi, može dopustiti da dođu na nas.—1.Ivanova 3: 16; 4: 12

Zajedništvo podrazumijeva našu blisku povezanost s Ocem, njegovim Sinom Kristom Isusom i drugim članovima bratstva. Dok razmišljamo o Božjoj riječi i razgovaramo o svetim stvarima, možemo osjetiti božansku prisutnost u našim životima i shvatiti da nikada nismo sami u našem kršćanskom bivanju. Ova je stvarnost izvor trajnog ohrabrenja i radosti.—1.Ivanova 1: 3, 7; Djela apostolska 2: 42, 46, 47

Anđeli čuvari su nevidljivi posrednici koji nas štite od zla koje nas okružuje. Ova zaštita, s pravom cijenjena, umanjuje duh straha koji bi nas inače mogao obuzeti dok hodimo u vjeri, nastojeći vršiti Božju volju. Kako možemo ne obožavati i ne veličati našeg

Nebeskog Oca, koji se brine za sve naše potrebe?—
Psalmi 34: 7; Matej 18: 10; Hebrejima 1: 13, 14

OČITAVANJE VEDRINE U FILIPIMA

Bez sumnje, sve gore navedene povlastice uživali su Pavao i Sila dok su zajedno putovali u služanju evanđelja. Snaga proizašla iz njihovog božanskog odnosa pomogla im je da budu vedri u Filipima, iako su bili pretučeni i zatvoreni. To se dogodilo nakon što je Pavao zapovjedio zlom duhu da ode od mlade žene koja se pretvarala da predviđa budućnost. Zbog toga njezini gospodari više nisu mogli profitirati od njezine navodne sposobnosti.

Izvješće glasi: “Pošto ih izudaraše, bace ih u tamnicu i zapovjede tamničaru da ih pomno čuva. Primivši takvu zapovijed, uze ih on i baci u nutarnju tamnicu, a noge im stavi u klade. Čudesno oslobođenje Oko ponoći su Pavao i Sila molili pjevajući hvalu Bogu, a uznici ih slušali.” (Djela apostolska 16: 23-25). Zasiurno je njihovo vedro držanje u takvim poteškoćama mnogo govorilo o visokom stupnju njihovog duhovnog zdravlja i tako ispunilo duh savjeta: “Radujte se u Gospodinu uvijek!”—Fiipljanima 4: 4

DODATNO OHRABRENJE OD JAKOVA

Jakov je napisao: “Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje znajući da prokušanost vaše vjere rađa postojanošću. Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostatka.” (Jakovljeva 1: 2-4) Možemo shvatiti zašto je ovu sposobnost vedrine toliko bitno razviti dok se sada pripremamo za našu ulogu u Mesijanskom kraljevstvu kako bi pomogli ponovno pomiriti čovječanstvo s Bogom. Kada se palo čovječan-

stvo probudi iz grobnice, svatko će se vratiti s istim stanjem uma kakvo je imao prije smrti. Međutim, jamstvo vjernim članovima crkve je da će biti potpuno opremljeni da pomognu čovječanstvu na putu svetosti i povratku do savršenstva. (Izaija 35: 8-10) Ovo će biti veliki izvor radosti za nas iza vela dok budemo sudjelovali s Kristom u izvršavanju djela ispunjenja Božjeg vječnog nauma za njegovu zemaljsku djecu.

Tijekom razdoblja suda u Mesijanskom kraljevstvu, ljudska će se obitelj postupno vraćati iz groba. Bit će potrebno veliko obrazovanje kako bi im se pomoglo na putu svetosti u pripremi za njihov test odanosti pravедnosti tijekom “malo vremena” na kraju kraljevstva. (Otkrivenje 20: 3) Ovo razdoblje sudnjeg dana imat će nepopustljivu vladavinu pravедnosti, ali to će također biti vrijeme kada će pravda biti ublažena milosrđem kako bi se pomoglo svakome tko je voljan piti “vodu života zabadava”.—Otkrivenje. 22: 17

VJERA I VEDRINA

Sveto pismo stavlja veliki naglasak na temu vjere. U Hebrejima 11: 6 stoji: “Bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu.” Petar nam govori da ćemo dodavanjem određenih karakternih osobina našoj vjeri osigurati bogat ulazak u vječno Kraljevstvo našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista; i da nikada nećemo posrnuti. (2.Petrova 1: 5-11) Kako bi netko mogao razviti krotkost, što znači radosno pokoravanje božanskoj volji, bez jake vjere? Tijekom starozavjetnih vremena, na primjer, Bog je tražio od Abrahama da prinese Izaka kao žrtvu, što je on poslušno bio spreman učiniti, čime je potvrdio svoju vjeru i pouzdanje u Boga. Nebeski Otac nije dopustio Abrahamu da doista ubije Izaka. Kao zamjenu, Bog je poslao ovna da zauzme njegovo mjesto na žrtve-

niku. (1. Mosijeva 22: 1-13) U skladu s tim Isus je kasnije prepoznat u Bibliji kao “Jaganjac Božji”. Dao je svoj život kako bi Adam i njegovo potomstvo—cijelo čovječanstvo—mogli biti oslobođeni “grijeha svijeta” i imali priliku vjerovati i živjeti vječno.—Ivan 1: 29

Istinski Isusovi sljedbenici koji s njime čine Abrahamovo sjeme vjere, također polažu svoje živote u žrtvu. (Galaćanima 3: 16, 26-29) Ovo je uvjet pod kojim se smatraju dostojnima sudjelovati s Isusom u budućem djelu blagoslova “svih plemena zemlje”. (Otkrivenje 14: 1, 4; Djela apostolska 3: 25, 26) Živeći životom žrtve, kako se strpljivost i radosna izdržljivost mogu njegovati pod takvim okolnostima, bez snažnog mentalnog uvjerenja da su to osobine koje Gospodin traži u nama? Kako li je samo istinito da je “vjera već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo.”—Hebrejima 11: 1

ZAKLJUČNE MISLI

Održavanje vedrine pomaže dobrom duhovnom zdravlju. To je važan aspekt našeg kršćanskog bivanja ako želimo ostati vjerni svom pozivu. Dok pokušavamo nadvladati svaku sklonost obeshrabrenju, budimo budni spram našeg molitvenog života, očuvajmo vjernost u okupljanju s našom braćom i ispunjavajmo svoje zavjete posvećenja. Zatražimo i mi sami i ponovimo svima koji imaju sluh mnoga prekrasna Božja obećanja koja se nalaze u Svetom pismu. Ovo ne samo da će nam sada pomoći da održimo vedrinu, nego ako budemo vjerni u obavljanju svih ovih stvari, imat ćemo radost sudjelovanja u činu pomaganja vraćanja čovječanstva do savršenstva izgubljenog u Edenu.

Neka nas ohrabre riječi Učitelja koji nas je uvjeravao da možemo biti više od pobjednika: “To vam

rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite—ja sam pobijedio svijet!”—Ivan 16: 33 ■